

[Kurt Brauer.]

ikke bekendt, at folketinget er blevet spurgt i den anledning. Det er mig ikke bekendt, at folketinget, da det drøftede den gamle ordning i 1960, blev gjort opmærksom på, at forsvarschefen administrativt havde tilladelse til at delegere den myndighed, som ministeren kan tillægge ham efter den nugældende lov, til andre. Jeg imødeser med forventning ministerens svar på mit spørgsmål.

Det er mig åbenbart, at uanset om det skulle være lovmæssigt og juridisk forsvarligt, hvad jeg altså bestrider det er, at tildele chefen for hærens operative styrker, som er identisk med COMBALTAP, kommandoen, så betyder det, at den mand, som til daglig beskæftiger sig med Danmarks optræden i en krigssituation, og som beskæftiger sig dermed i et snævert samarbejde med en stedfortrædende chef, som er tysk, og med andre såkaldte allierede, nu i overgangstiden mellem fred og krig skal overtage kommandoen over danske styrker. Jeg kan ikke se rettere, end at dette er et led i den snigende integration, som man fra NATO-partiernes side har søgt at gennemføre lige siden NATOs oprettelse for snart 20 år siden.

SFs mål er disintegration; SFs mål er en stærkt reduceret styrke. Vi skal vide at nå vort mål, for den sunde fornuft er på vor side.

Helge Nielsen: Et statsministeren nærtstående blad bragte i søndags en helsidesartikel om de ulykker og besværligheder, udflytningen af en stor militær virksomhed havde medført for både de ansatte, deres ægtefæller og deres børn. At det samme blad kort tid i forvejen havde rost forsvarsministeren for dette initiativ, kan vel ikke forbyse ret mange.

Den omtalte artikel blev harmdirrende indledt med en salut af denne art: Ingen private arbejdsgivere ville drømme om at foretage sig ting, som blot mindede om det, forsvarsministeren her har tilladt sig. Jeg er helt enig med den pågældende journalist, både når det gælder denne udflytning, og når det gælder de øvrige ting, forsvarsministeren har tilladt sig over for de ansatte, især de civile arbejdere ved forsvarrets forskellige virksomheder. Jeg vil understrege, at det

ikke er selve udflytningen, jeg her går imod, men måden, den er foretaget på. Hen over hovedet på de ansatte, på deres organisationer skalter og valter man med menneskeskæbner, så deres fremtid bliver slået i stykker. Man foretager disse ting på trods af klart indgåede aftaler med organisationerne. Jeg skal senere komme ind på disse aftaler. Jeg tillader mig at anføre et kort citat fra betænkningen vedrørende hærens tekniske tjeneste, side 18 og 19. Det hedder:

„Udvalget forudsætter derfor, at hærmaterielkommandoens ledelse i overgangsfasen lægger den største vægt på informationsvirksomhed over for kommandoens personel af alle kategorier, og at det især tilstræbes, at information bliver givet så tidligt som muligt om sådanne foranstaltninger, som skal gennemføres, og om baggrunden for disse.

Det forudsættes videre, at der fra ledelsens side lægges den største vægt på at udnytte de samarbejds- og informationsmuligheder, som rummes inden for gældende regler om samarbejdsudvalg m. v.“ Jeg tvivler på, om ministeren har læst dette afsnit. Hvis det er tilfældet, må jeg bede ministeren læse afsnittet endnu en gang.

Den forrige forsvarsminister, hr. Victor Gram, efterlevede disse ord, gav organisationerne klar besked om de problemer, man havde, gav dem klar besked på, hvornår planerne skulle iværksættes. Hvad den nuværende minister har gjort i dette tilfælde, er først brud på de aftaler, hr. Victor Gram har indgået med de ansatte og deres organisation, for derefter at diktere nogle nye linjer, linjer, der blev drøftet og godkendt af personelnævnet den 8. maj i år, bekræftet af ministeren den 28. maj. Ved personelnævnets møde den 11. juni kunne formanden, general Engell, oplyse, at ministeren havde trukket sin godkendelse tilbage, altså brudt en indgået aftale. Der skulle spares 5 mill. kr. på personelbudgettet, så der måtte smides flere folk på gaden. De skulle smides hurtigere ud i ledighed. Forsvarsministeren havde lovet formentlig de radikale, at der skulle spares. Kan man ikke gøre det på flyvevåbnet, ja, så må man jo gøre det ved at sparke timelønnede håndværkere, arbejdsmand og kvinder på gaden.

Den 19. juli afholdtes et nyt møde i per-